

ת"פ 16619/08/19 - מדינת ישראל נגד מחמוד עבדאללה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 16619-08-19 מדינת ישראל נ' אחמד עבדאללה

תיק חיצוני: 14892/2017

לפני כבוד השופט אביחי דורון

מדינת ישראל

מאשימה

נגד

מחמוד עבדאללה

נאשמים

החלטה

מונחת לפני בקשה לביטול כתב האישום נגד הנאשם על רקע מחדלה של המאשימה בשליחת מכתב ידוע לנאשם על זכותו לשימוע (בכך ששלחה את המכתב לכתובת "ירושלים", אשר כמובן לא הגיע לידיו).

המאשימה טוענת כי מדובר בתקלה טכנית וכי הנאשם, בסטטוס הנוכחי כ"נאשם", רשאי לפנות לשימוע גם כיום ודבריו ישמעו באוזניים פקוחות ובנפש חפצה.

הסנגור טוען טענות למכביר, הן ביחס לעובדה שגם אם מדובר בתקלה טכנית, אין היא אלא רשלנות, והן ביחס ליסודיות הפגיעה בזכויות הנאשם, אשר - הסנגור צירף פסיקה לצורך טענה זו - מעמדו כנאשם נחות ממעמדו כ"חשוד", הן ביחס ליחסי הכוחות בינו לבין המאשימה והן ביחס לעצמת הנפש החפצה האמורה לפעול ברקע פעולתה של המאשימה, כאשר קיים כתב אישום נגד הנאשם, וכאשר אין קיים כזה.

ברקע הדברים גם טענותיו של הנאשם למח"ש אשר - אף שהועבר להם חומר החקירה במצוות החוק ובו - בין היתר, תלונתו החוזרת ונשנית של הנאשם על אלימות שוטרים נגדו, שלחה אליו מכתב פורמלי אך לא בחנה הגעת המכתב לנאשם, ולכן נתנה אישור שפיטה למאשימה בעילה של "המתלונן זנח תלונתו".

מדובר, על פניו, בכתב אישום העוסק באלימות חמורה שהפעיל הנאשם נגד שוטרים עת ניסו לעוצרו, ותוך ניסיון לברוח מהם, שתוצאתה - בין היתר - פציעתה של שוטרת.

בעת בחינת בית המשפט את בקשת הנאשם לביטול כתב אישום, הוא נותן דעתו - בין היתר, גם לחומרת העבירה בכתב האישום, היות שהיא המהווה (אף זאת בין היתר) את השיקול הנגדי לשיקול הפגיעה בזכויותיו של הנאשם. ר"ל ככל שהעבירה חמורה יותר, הצורך לקיים ההליך כסידרו ובעיתו, ולהביא הנאשם לדין - גדול יותר, ולו בשל הפרוצדורה

הארכה שביטול כתב אישום והגשתו מחדש, ככל שמעוניינת בכך המאשימה, כרוכה בה.

כמובן שגם עוצמת הפגיעה בזכויות הנאשם מהווה חלק משיקולי בית המשפט, ובגררא גם עוצמת הרשלנות שהיוותה מקור לתקלה, ואין מדובר, כמובן, ברשימה סגורה.

אלא שאיני סבור שיש לעסוק בכל אלה בבואי למתן ההחלטה בבקשה מהטעם הפשוט שמדובר בעבירה שאירעה בחודש ינואר 2017, עם כל חומרתה הגישה המאשימה כתב אישום בעטייה רק בחודש יוני 2019, ובכך - גם אם במסתבר - גילתה דעתה על מידת החומרה והעניין שיש להתייחס אליה.

בנתונים אלה, וכאשר גם התקלה שנפלה מלפני המאשימה בשולחה את מכתב היידוע ל"ירושלים", אינה מזערית, הן בשל העובדה שלא הוצגו לבית המשפט ראיות לקיום הליכי בקרה נאותים למניעת תקלות כאלו, והן בשל כך שתשומת ליבו של התובע המעיין בתיק לצורך הכנת כתב האישום לא הוסבה לכך שהנאשם מסר פעמיים את כתובתו בהודעותיו הכתובות, מבלי שיהיה בכך כדי לאותת לאותו תובע לעשות את הנדרש כדי שמכתב היידוע יצא לכתובת הנכונה, **איני רואה מנוס מביטול כתב האישום על רקע הפרת חובת השימוע בעטיו ואני אכן מבטלו.**

הסנגור חופשי - בנסיבות העניין, לפנות שוב למח"ש, ולערור על החלטתם, על מנת שככל שייבחן תיק זה בשנית, לאחר שיעלה הסנגור שלל טענותיו במסגרת אותו ערר, וככל שצעד כזה ייעשה תוכל המאשימה לקבל החלטה מושכלת בשאלה האם להגיש בתיק זה כתב אישום כנגד הנאשם.

המזכירות תעביר החלטתי לצדדים.

ניתנה היום, כ"ז אדר תש"פ, 23 מרץ 2020, בהעדר הצדדים.